

Prânzul șobolanilor

Ne gindeam că nu poate fi adevărat. Și totuși vocea din telefon a sunat clar și răspicat: „Veniți să vă arătăm copii mușcați de șobolani”.

(Citiți în pag. 2)

Adamismul și sasu de la Mărișel

Civilizația contemporană este marcată de contribuția majoră a Europei, prin ascendentul pe care ea l-a dat dimensiunii gnoseologice asupra celei ontologice. În conul de umbră, în care s-a desfășurat timp de două milenii istoria noastră, altele sînt dimensiunile poporului român. El a participat într-un mod minor la istoria continentală, fiind preocupat de supraviețuire, de o ființare subzistențială. Astfel concepția lui despre lume și despre viață este eminentă ontologică. Dimensiunea gnoseologică i-a rămas, în măsură însemnată, străină. Abia prin renașterea modernă, concomitent cu procesul de reeuropenizare, se conturează această dimensiune, în special prin cea subsidiară, epistemologică.

Emil Cioran („Schimbarea la față a României”) constată că poporul român este în situația de a lua totul de la început, de a-și recrea istoria, țara, cultura. Constată că este vorba de un adamism românesc. Blestemul adamismului trebuie asumat ca sarcină actuală. Totul trebuie luat de la început. Să ne considerăm goi de virtuți și de păcate, de cunoaștere și de necunoaștere. Ca Adam.

Octavian Goga („Strigăte în pustiu”) notează că în timpul revoluției de la 1848 s-a dat o luptă între români și unguri la Mărișel în Munții Apuseni. La răscrucia de drumuri de acolo era un han pe care îl ținea un sas. Hangiul și-a trimis în pod o slugă să-i strige de sus cine sînt învingătorii, ca să știe cum să se îmbrace. Cum sorții luptei, care se tot apropia de han, erau schimbători, omul nostru s-a tot îmbrăcat și dezbrăcat. Românii, victorioși, cînd au intrat în han, l-au găsit cu pantalonii în vine.

Istoria se prăbușește peste noi dar încă nu ne-am hotărît pe care drum să apucăm. Riscăm să fim în toate momentele cruciale tot cu pantalonii în vine.

Ion UNGUREANU

Europa și noi

Obsesia țărilor amărite care își repetă la nesfîrșit „Sintem în Europa”, denotă un complex, și poate pune sub semnul întrebării însăși apartenența la Europa. „Zimbetele” mai-marilor continentului cînd bat încurajator pe umeri România, însoțite de „Sinteți în Europa...” dau și ele de gîndit. În ambele ipostaze apartenența la Europa este etalată cu titlu de mindrie. Și nu întîmplător.

De fapt, ce înseamnă Europa? În acest moment, Europa este totul, sau aproape totul. Adică, Occident, S.U.A., Japonia și alte țări aflate în fruntea topului civilizației planetare. Sistemele american și japonez nu sînt altceva decît tot variante reușite ale modelului economic, social, politic și mental european care s-a dovedit superior și dominant pe mapamond. Pînă la a se deschide spre Europa la jumătatea secolului XIX, Japonia nu a însemnat în lume mai mult decît Coreea.

Deci Europa nu e reductibilă la un spațiu geografic cuprins între Atlantic, Urali și Africa de Nord. Europa nu înseamnă doar geografie, dovadă că Rusia, cu toată electrificarea lui Lenin sau perestroika lui Gorbaciov, nu e în esență o țară europeană. Și nu a fost înțeleasă astfel, exceptînd unele performanțe culturale... „Vor veni secole cînd Europa va regreta rezultatul campaniei mele din 1812. Numai eu puteam salva civilizația de tătarii lui Alexandru” avea să declare Napoleon la Sfînta Elena.

Superioritatea europensimului vine din aceea că printr-o tragică și nesfîrșită tenacitate, a perpetuat prin secole în istorie, Cultura și Civilizația. Marile războaie ce

au zguduit Europa sau lumea, au fost o fenomenalizare în expresie istorică, a unui potențial civilizator dus ca un stindard, pînă la recentul război din Golf. (În fond, o confruntare a lumii europene cu cea arabă; faptul că din coaliție au făcut parte în primul rînd S.U.A., Anglia, Franța — marile puteri ale momentului — și rezultatul războiului, ne relevă semnificația și forța Europei).

Europa începe cu spiritualitatea greacă (raționalitatea elină) superioară formelor de cultură ce au precedat-o. Alexandru Macedon și cucerirea Orientului statuează prin forță, de jure, superioritatea unui nou model de civilizație asupra lumii vechi. Preluată apoi, de romani și impusă asupra nordului barbar într-o mie de ani de istorie, în care Cezar îl reeditează pe Alexandru, cu exact aceeași semnificație, dar pentru altă zonă geografică. Ce a urmat apoi (descoperirile geografice, statele medievale, papalitatea, cuceririle spaniole, colonialismul englez, Renașterea, Reforma, științele naturii, iluminismul, Revoluția Franceză, Napoleon — marii comandanți de oști păstrați de istorie, nu întîmplător sînt mai ales trei, adică cei ce au impus cu sabia o mare cultură, și mai puțin Atila, Timurlenk sau obscurii mareșali sovietici — și filosofia germană, simfonismul, democrația, economia americană) nu a fost altceva decît Europa!

Cît are deci România din toate acestea în ființa sa, în economie, politică, mentalitate, pentru a fi mai europeană decît Japonia? Prea puțin.

Lucian FILIP

Nici salcia nu-i ca pomul...

Sînt pretutindeni. Ca microbii. Au de-acum partidele lor. Au și publicațiile lor. Reprezentanții ai lor au închiriat spații comerciale. Foarte bine. Pînă de curînd erau imbatibili în traficul de valută, O.K. Dar nu se dau înlături nici de la mica învîrteală. Ceasuri, țigări, plase, flori, mărțișoare și flecușetuți din plastic și tinichea. S-au adaptat de minune economiei de bilci. Așezați turcește în preajma

(continuare în pag. a II-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

DIN SUMAR:

- Diversiunea (pag. 2)
- Treburi de suflet (pag. 3)
- Nu sînt semne de întrebare (pag. 3)
- Mai sînt speranțe? (pag. 3)
- Mapamond (pag. 4)
- Un redactor șef arestat abuziv? Pag. 4

Prînzul șobolanilor

Drumul pînă în Turnișor ni s-a părut greu și foarte lung. Fiecare cu gîndurile lui. Mîntea mea refuza să creadă că așa ceva se poate întîmpla cu adevărat: copii mușcați de șobolani în casă, în somn... Hirtoapele de pe strada Albert Dieltz ne-au mai trezit la realitate. În fața casei de la nr. 81 ne-am oprit. Cu o strîngere de inimă am intrat în curte. Un măcelar terminase de pîrlit un porc, un copil se juca într-o roabă, haine murdare aruncate alandala în fața ușii, olite de noapte care așteptau demult să fie golite. Scările care nu mai văzuseră apa de mult, urcau spre camera cu pricina. Am deschis ușa. Șase perechi de ochi de copii trîști, cu privire speriată și pierdută ne-au pironit în loc. Unii dintre ei nu pot încă vorbi (sînt prea mici), alții nu știu vorbi, nu știu cum li cheamă, ce vîrstă au. Toți sînt îmbrăcați în haine murdare, rupte. Nu știu să zîmbească. O singură fetiță vorbește: „Uite, tanti, de-aici m-a mușcat!”. Îmi întinde un deget pe care se

văd urmele colților de șobolani. Una dintre surorile ei este mușcată de piept. Fetița se sperie la cea mai mică atingere. Cei-alți frați se agită de gitul surorii mai mari. Una dintre femeile care aveau „grijă” de copii (părinții erau plecați la serviciu) ne mărturisește: „Nu mai suport. Toată noaptea stau trează, cu mătura în mînă, să-i alung! Se urcă pe masă, în pat, copiii se scoală noaptea din somn, urlînd! Vreau să plec de aici, au ros și scutecele copilului! Nu are decît două săptămîni. Mi-l mîncă șobolanii!”. Este vorba de minora Drumaș Corina, copil nelegitim, unul din sutele de copii fără tată...

Toate acestea suprapuse peste decorul de factură suprarealistă din cameră (mobile vechi roase de șobolani, așternuturi murdare, vase de bucătărie aruncate ici-colo, hainele copiilor zdrențuite, mizerie pe jos) ne dau măsura mizeriei în care mai trăiesc unii în secolul XX în România. Pentru a cita oară încercam sentimentul de scîrbă vizavi de sistemul comunist care ne-a adus aici:

mizerie materială, sufletească și intelectuală împinsă la paroxism. Iată omul nostru nou despre care s-a urlat atît în răposata epocă de aur!

Pentru că la fața locului nu am reușit să aflăm date concrete despre familia în cauză, am luat legătura cu doamna doctor Copcă Magda de la Dispensarul medical din Turnișor. Am aflat că mama copiilor se numește Banu Anișoara, în vîrstă de 25 ani, iar tatăl Banu Ioan în vîrstă de 32 ani. Au venit de la țară să lucreze în C.A.P., acum doi ani. „Actualmente tatăl lucrează la „Independența” și mama la sortat fructe la I.O.M.COOP., plus o jumătate de normă ca femeie de serviciu la o Asociație de locatari. Au șase copii între 1—8 ani. O parte dintre ei sînt oligofreni, nici măcar de

(continuare în pag. a IV-a)

Camelia PENTELESCU

Nici salcia nu-i ca pomul...

(urmăre din pag. I)

Teatrului de Stat, micii și îndemînatici meseriași confecționează inele, cercei și alte suveniruri din argint sau tîplă.

Oriunde se organizează o manifestație ori vreun miting al partidului MIRIAPODUL, hop și ei. În frunte. Că doar acolo le și este locul.

Dacă intri într-un lactobar, sau într-un bufet-expres, cine culege resturile de mîncare de pe mese? În cofetării cine golește paharele din care clienții grăbiți sau nemulțumiți de calitatea sucului nu au băut tot conținutul? Cine își trage muci printre mușterii în circiumi și cafenele, cu mîna întinsă și avînd în priviri o scîlpire vicleană și complice?

Pe stradă, dacă nu ești atent pe unde pășești, ai toate

șansele să-l calci pe unul dintre ai lor, care, așezat direct pe trotuar, își expune milei publice membrele contorsionate. În autobuze sau în tren cine sînt cei care stau chiar în ușă, grupuri-grupuri purtînd discuții principale ca la ușa cortului și încercînd astfel urcarea sau coborîrea?

Au devenit o problemă ecologică. Este drept, au fost umiliți, oropsiți, ținuți în afara sau la marginea societății. Încercările de a-i integra în social au fost ba abuzive, ba inabile. Întrebarea este dacă și ei vor cu adevărat să trăiască omenește. Căci a răscoli prin gunoaie, a cerși și a te ține de gîină-ri ori bișniță înseamnă a continua la nesfîrșit o stare de lucruri inacceptabilă acum, că sîntem în pragul mileniului trei.

Parafrăzînd enunțul lui von Clausewitz: **războiul este continuarea politicii prin alte mijloace**, în ceea ce îi privește pe comuniști reținem, ca enunț esențial: **diplomația este o continuare a politicii prin alte mijloace**. Oricum nu pe Clausewitz l-au avut ei de mentor, ci pe Lenin, care le-a lăsat scris într-unul din caietele sale: politica externă este o continuare a politicii interne.

Decenii în șir, diplomația occidentală nu a dat dovadă că a înțeles această trăsătură esențială și toate consecințele care decurg din ea. Poziția particulară a României în 1964, de fapt a P.M.R.-ului, nu era un gest fundamental de disidență față de Moscova, ci un gest de conservare a stalinismului. Bucureștiul a primit cu reticență și cu întîrziere acțiunile formal antistaliniste ale lui Hrușciov. Această poziție a fost continuată de Ceaușescu spre satisfacția guvernelor occidentale și spre paguba și deznădejdea poporului român. Toate gesturile de politică externă ale celor două guverne Române și ale președintelui Ion Iliescu sînt diversiuni care au menirea să distragă atenția de la esența lor doctrinară. Au fost

încercate apropieri spre țări occidentale, uzînd de tradițiile existente. A fost exploatarea, la maximum, legătura sentimentală cu Franța. S-a ajuns pînă acolo că francofilismul românilor a fost prezen-

Diversiunea

tat sub etichetă de **francofonism**. Primul ministru a plecat la plimbare prin America Latină, continent care face o echilibristică amețitoare între extrema stîngă și extrema dreaptă: Peron, Allende sau guverne de generali prea elegați. Ce rezultate are călătoria acolo? **Diversiune și turism**. Președintele se deplasează la Pekin unde mai călătorește ca ideolog al p.c.r.-ului în 1971 (atunci a fost declanșată la noi revoluția culturală în care **alesul nostru de astăzi** a fost factor deosebit de activ), dar delegații parlamentare sau guvernamentale curtează Europa la Strasbourg, Bruxelles sau Paris. România este acuzată

de neocomunism iar guvernul se declară în mare grabă de partea aliaților anti-rakieni. Zvonuri despre unele legături cu Bagdadul sînt contracarate cu mare operativitate de primul ministru care promite să trimită în Golf apă minerală și spitale de campanie și oferă condiții de refacere pe litoralul Mării Negre militarilor americani. În interior nu este capabil să refacă jalnicele cămine pentru copii, să amenajeze spitalele și să trimită măcar un vagon de apă minerală la Copșa Mică.

Reflexul intern al politicii externe are ca întotdeauna la comuniști o singură dimensiune: menținerea și întărirea puterii. Este cazul lui Tito, Gheorghiu-Dej, Hrușciov, Ceaușescu, Gorbaciov și, desigur, Iliescu și Roman. Dacă diplomația străină nu își permite din rațiuni profesionale să sublinieze acest caracter, nouă, cei care îi suportăm consecințele, nu ne este permis să fim orbi.

Politica externă a guvernelor comuniste sau neocomuniste din România este în permanență o diversiune.

Ion UNGUREANU

„Treburile de suflet”

„Cînd s-a demonstrat că există condiții, cînd s-a dovedit că nu mai este o himeră oarecare, o dorință de mai bine și atît, atunci s-a decis: vom construi și metroul! Așa au hotărît comunistii. Metroul este darul pe care Congresul al XI-lea l-a făcut Capitalei, deci Țării, deci oamenilor. Iar ceea ce atunci era doar un punct într-o direcție, acum, ca și atîtea prevederi similare a devenit o minunată înfăptuire.”

Ce vă nedumerește? Sînteți cumva furioși? Ori, mai rău, dezamăgiți? Stimat cititor, vă înțeleg. Nici mie nu mi-a fost totuna cînd am citit aceste rînduri. Mă aflu în librăria „Luceafărul”. Simpla înțimplare a făcut să iau din raft cartea „Praguri de suflet”, reportaje de Mircea Bunea, Editura Eminescu, 1989. Un volum care pe copertă poartă și mențiunea: ROMÂNIA AZI. Iar pe coperta din spate este reproduc un fragment de text, din care am citat pasajul de la începutul articolului meu. Am deschis cartea și am parcurs sumarul. Iată titlurile cîtorva reportaje: „Pe cîne alég

comunistii?”, „Eroina Muncii Socialiste povestește”, „Starea de eroism”, „Înnuri tinerești”, „Permanenta cînstire a eroilor”, „O frumoasă ștafetă a muncii”, „Activiștii”, „Cuvinte care s-au dus”. Desigur, am ales aceste titluri tocmai ca să subliniez faptul că volumul lui Mircea Bunea este o fosilă, care mai supraviețuiește schimbării de climat politic. O ciudățenie asupra căreia insistă doar curioșii. Sau circotașii. Ce mare lucru că mai întîlnim în librării cărți în care se vorbește elogiios despre „epoca de aur”? Doar mai sînt atîtea rămășițe ale acelei vremi. Sechele cu care cei mai mulți dintre noi s-au obișnuit în asemenea hal încît pentru ei au devenit o a doua natură. Concret: statul la cozi, vînzarea pe sub mînă a mărfurilor, sau de sub tejghea, sau prin spatele magazinelor, care, mai toate, au rafturile aproape goale, starea proastă a drumurilor și șoselelor, condițiile mizerabile de călătorie cu trenul, „o anumită parte a presei”, dar cealaltă, cea stabilizatoare, care bate apa-n piuă și ne prezintă doar informații

inofensive, articolele sălcii, sau diatribe ce-i vizează exclusiv pe fruntașii opoziției, sau pe capii de stat pe peste șapte mări; să mai continui? Nu mi-ar ajunge paginile acestei ediții a ziarului...

Deci, faptul că o parte din rafturile librăriilor mai sînt ocupate de pomană cu cărți de factură celei semnate de Mircea Bunea este cît se poate de firesc. Face parte din complexul fenomen de tranziție spre economia de bilci spre care ne îndreptăm cu maximum de inconștiență. Căci la noi în țară nu primează eficiența și competența, legea cererii și ofertei, ori competitivitatea, ci tocmai opusele lor. Ca într-un vis pîcios și absurd. Un personaj, pe care, parcă îl știm de undeva, dar nu reușim să-l identificăm, ne șoptește, obședant: „... oricît ar părea de bizar, oamenii trebuie lăsați și protejați să se obișnuiască cu binele. Operație la fel de grea ca orice altceva de pe lume...” (am citat tot din cartea lui Mircea Bunea).

Ovidiu TOMULEȚIU

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL SIBIU '91

Tot un bigband, format din 11 instrumentiști, așteptăm și din țara mafioților și a pizzei, Sicilia. Orchestra TRIANGLE din Palermo prelucra diverse teme folclorice siciliene în diverse maniere jazz-istice. Unul dintre cele mai interesante și inovative grupuri din Israel a răspuns, de asemenea, afirmativ invitației noastre. Este vorba de grupul ZAVIOT, format din bas, chitară, baterie și clarinet. Ei ne-au anunțat că au pregătit un program special pentru Sibiu, combinat cu poezie și solist vocal.

Frații de dincolo de Prut sînt reprezentați în festival de formația LEGENDA din Chișinău. Lor li s-a alăturat Mikhail Alperin, un foarte apreciat pianist moscovit. Formația abordează toate genurile, de la Art Tatum la Herbie Hancock, combinate cu muzică folclorică moldovenească. Din Austria așteptăm un quartet în formulă clasică (sax alto, bas electric, keyboards și baterie). VIENNA JAZZ FORMATION cîntă în stil hardbop și mainstream modern. În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, din Franța avem o promisiune, dar care nu este confirmată încă.

Dintre formațiile românești, într-un real progres datorat în mare măsură și contactelor pe care formațiile le pot avea acum peste hotare, amintim cîteva: pianistul ieșean Romeo Cosma este acompaniat de bateristul Stelian Andronic, stabilit în Germania, lor li se alătură un basist și un baterist, de asemenea, din Germania. Harry Tavitian cîntă, însă, din vară împreună cu saxofonistul bulgar Anatoli Vapirov într-o formulă de o inventivitate și o spontaneitate extraordinară. Sibiul este reprezentat în festival de un duo. Este vorba de pianistul, de mare sensibilitate, Andrei Colompar și basistul Alexandru Brașoveanu, care depășește limitele acompaniamentului, realizînd adevărate dialoguri împreună cu pianul. (va urma)

Mircea NICULA

Mai sînt speranțe?

Auța timp am trăit cu speranța, cu care ne culcam seara, pe care o visam noaptea și pe care o așteptam adevîrindu-se dimineața, încît atunci cînd am crezut că această viață, a dorințelor și viselor s-a adevărit într-o lumină, ne-am spus că viața noastră atît de amară și de înfrîntă și micșorată, în demnitate și adevărul ei, nu ne-a fost poate degeaba. Numai că viața care se pricepe de cele mai multe ori să-l facă pe om să se creadă ajuns la capătul străduințelor sale, ne-a arătat pe parcursul acestor aproape cincisprezece luni de cînd trăim în România scuturată de dictatură, că lucrurile rele se schimbă greu și că cele bune se împlinesc mai mult tot în dorință și speranță decît în realitate.

Și speranțele acestea de zile mai bune, la început vii și luminoase, par să se depărteze, asemenea liniei orizontului care, știe oricine, cu cît mergi mai mult și mai virtuos înspre ea, cu atît se depărtează. Ni s-a tot promis că va fi mai bine și am tot sperat că, în ce privește traiul de toate zilele, vom ajunge să mai vedem cu ochii și să pipăim cu mîinile noastre dacă nu abundanța (de care cei mai vîrstnici dintre noi își amintesc ca de un paradis al copilăriei) pe care o cunosc precum ceva de la sine

înțeles popoarele civilizate, de mai departe, sau mai vrednice din jurul nostru, cel puțin strictul necesar care să ne facă să trăim, să ne hrănim și să locuim în condiții în care să nu ne fie rușine că sîntem români — și încă români liberi. Și în schimb, ni se anunță la același minunat televizor care ne-a tot anunțat și arătat miracole din nou așa-zisele restricții ale căldurii, igienei (apei calde), scumpirii exorbitante ale prețurilor, costului călătoriei cu aceleași trenuri în care nici animalele nu s-ar simți bine, aceleași suspiciuni și înrăite bănueli față de cei din jur care, zice-se ar fi ei vinovați de situația de acum — și, parcă, aceleași lozinci ale unirii sub semnul unei liniști și împăcări cu cei care atîția ani ne-au strivit sub răutatea și disprețul lor neomenos. În jur, magazinele sînt — dacă acest lucru ar fi cu putință (și este!) mai goale încă decît înainte, lucrurile care se mai găsesc încă sînt de cîteva ori mai scumpe decît pe vremea marilor lipsuri ale regimului dictatorial, cei pe care îi știam, sau îi vedeam, trăind bine, sînt la fel de calmi, zimbitori, bine hrăniți și dominatori ca acum un an și ceva. Și, ni se tot spune, România se bucură parcă de același prestigiu fără precedent despre care vorbea propaganda dictatorului, repetînd la nesfîrșit lozinci din care, credeam noi, absolut nimeni nu credea nici un cuvînt. Dar iată că, acum cel puțin, dacă atunci nu, sînt unii care cred asemenea vorbe goale și vor să ne facă să ne prefacem în continuare că le credem. Noi aceștia mulți, care, se pare, sîntem sortiți să trăim doar din speranțe și visuri.

Dr. Gheorghe TELEA,
Uniunea Democrat-Creștină

Salutare!

Viața asta-i rai și chin
Un sutar kilul de vin
Pătrunjelul bată-l buba
Parc-ar fi adus din Cuba
Ceapă numai pe valută
Usturoiu-n fir de-o sută
Se mai vinde pe piață!
Miei abia ajunși în viață
Mari ca mișii la fătare
O bucată trei sutare
Salutare!
Salutare strop de rouă
Că de-o vreme nu mai plouă
Nu mai plouă nu mai ninge
Seceta pe toți ne frige
Sărăcia ne împunge
Leafa-i mică și n-ajunge
Fraților cățați-i leacul
Că ne dăm de-a berbeleacul
Mă tolesc de supărare

Cînd privesc cultura mare
Holdele-s îngălbenite
Cel din C.A.P. ne minte
Uite bobul, nu e bobul
Unde-i rodul, nu e rodul
Am primit pămînt-hectare
Dar se naște-o întrebare
Cu ce să-l lucrăm Mardare?
Vacile-s ca vai de loc
La cinci curți un dobitoc
O mîrtoagă și trei cai
Nici tu plug și nici tu boi
Un tractor și nu e zvon
Se vinde cu-n milion
La așa un preț Mardare
Salutare!
Salutare strop de rouă
Nici nu ninge, nici nu plouă.

I. MĂRGINEAN

Nu sînt semne de întrebare

SCENARIU

Locul: Orașul Sibiu, bulevardul Victoriei. Data: 10.03.1991. Ora: Din păcate nu o știm exact. Acțiunea: Mașina Dacia 1300 cu nr. de înmatriculare 2-SB-6403, de culoare albastră, intră în coliziune frontală cu un pom și praf se face. Nu sînt victime umane. Nu știm cine a fost la volan (proprietarul mașinii se numește Mihai și lucrează la I.U.P.S.). Gurile rele spun că mașina ar fi fost condusă de un polițist. Noi nu credem. Așteptăm concluziile Poliției.

Așa accident spun drept nu s-a mai întîmplat! (Nu avem semne de întrebare).

Mașina a fost ținută pînă în curtea casei cu nr. 16 de pe str. Crișanei, curte care dă în str. Coșbuc între casele cu nr. 17 și 19. Numărul mașinii a fost acoperit. (Nu avem semne de întrebare).

În dimineața zilei de marți, 12.03.1991 în spatele curții respective era mare agitație. O mulțime de tinichigii, proprietarii mașinii și un subofițer (dacă este nevoie de nume îl putem da), studiau „situația” pe toate fețele. Nu pentru a face vre-un aranjament. Doamne ferește! Ci așa în spiritul legii.

Nu întrebăm cum s-a produs accidentul, cine era la volan, în ce stare, de ce mașina a fost ascunsă, de ce numărul a fost acoperit și alte ce-uri.

Dacă aveți dumneavoastră vreo întrebare?

Dan Ioan BOGDAN

SERVICE AUTO

Colectivul de mecanici auto al fostului autoservice A.C.R. din str. V. Cîrlova 4, începînd cu data de 13 martie 1991 își va desfășura activitatea în atelierul UGIRA (fostele garaje P.C.R.) din Șoseaua Alba Iulia nr. 47 A.

Informetii

● Asociația „DIA-SIB” — a diabeticilor din județul Sibiu, vă invită să participați la adunarea generală care va avea loc în data de 15 martie a.e., ora 15 în holul Centrului Antidiabetic din cadrul Policlinicii Sibiu.

Sînt invitate să participe atît persoanele membre ale asociației, cît și cei care doresc să sprijine sau să adere la această asociație.

Biroul Executiv

● În cadrul cercului de cultură-propagandă al P.N.T.-c.d. Sibiu cu sediul în str. G-ral Magheru nr. 3, are loc expunerea cu tema: „Forme de guvernămînt”. Prezintă: conf. univ. dr. Nicolae Branga. Sînt invitați să participe membrii și simpatizanții P.N.T.-c.d.

● Alianța Civică — filiala Sibiu participă la Mîtingul organizat de P.N.T.-c.d., filiala Sibiu, în sprijinul fraților de peste Prut, împotriva referendumului impus de Moscova.

Invităm membrii și simpatizanții Alianței Civice să participe la acest Mîting care va avea loc în Piața Revoluției, vineri, 15 martie a.e., ora 15.30.

Comitetul director

CUVINTE ÎNTELEPTE

- Ia seama cînd primești daruri să nu le plătești scump.
- Cînd ai virtuți ești stimabil, cînd ai bani ești stimat.
- Îndrăgostiții pot trăi numai din iubire dar numai pînă la ora mesei. (proverb american).
- Unii oameni devin de prisos tocmai fiindcă se cred indispensabili.
- Lanțul căsniciei este atît de greu încît trebuie să-l poarte doi. (proverb german)

APEL LA MITING

Vineri, 15 martie 1991, ora 15.30, în Piața Revoluției din Sibiu se va desfășura un mîting de susținere a fraților noștri români din Basarabia și Bucovina. Va fi urmat de un marș de protest pe traseul Piața Revoluției, B-dul Victoriei, str. Jiului, Calea Dumbăvii, Hipodrom, cartierul V. Aaron, str. Ștefan cel Mare, Piața Unirii, Piața Revoluției. (P.N.T.-c.d.)

Cartuș

Niciodată nu v-ați străduit să ieșiți din lenea intereselor voastre cu care ați văduvit de liniște lumea, lăsînd-o dezvelită de adevăr în bătaia minciunii.

Niciodată nu ați avut bărbăția de a sta neclintii în fața vremilor și a faptelor preferînd ceața, în care să vă ascundeți, cameleoni bicsnici, scribavnice făpturi.

Niciodată lăsatatea voastră nu v-a fost de folos mai mult decît atunci, cînd la adăpostul interpretărilor de lege, ați lovit în oameni adevărați speculîndu-le slăbiciunile oricum mai puțin importante decît slăbiciunea voastră care ne îngreșează pe toți.

Niciodată nu ați avut o altă calitate, decît aceea de iude, care și-ar vinde părinții

și frații, pentru un pumn de arginți, de cele mai multe ori iluzorii.

Niciodată nu ați știut în prostia voastră cui ați fost de folos, cine zimbea satisfăcut în dosul acțiunilor voastre.

Niciodată nu v-ați gîndit la disprețul care vă înconjoară și ați continuat să murdăriți lumea cu balele voastre spurcate.

Niciodată nu ați realizat ce s-ar împlina dacă soțiile voastre, iubitele, copiii, mamele sau prietenii voștri ar afla cine se află cu adevărat sub zimbetul mînos și după strîngerea flască și umedă de mînă.

Niciodată nu ar trebui să mai existeți.

Niciodată.

D.I.B.

Niciodată

Inspectoratul Școlar Județean Sibiu

ORGANIZEAZĂ în data de 28 martie 1991, **CONCURS** pentru ocuparea următoarelor posturi:

- **STATISTICIAN PRINCIPAL** 1 post;
- **REVIZORI CONTABILI** 2 posturi
- **ECONOMIST (serviciul contabilitate)** 1 post;

- **MERCEOLOG** 1 post.

Informații suplimentare la telefon 1 78 24.

— 68 —

În atenția cetățenilor din județul Sibiu

Aducem la cunoștința tuturor cetățenilor de pe raza județului Sibiu, că în conformitate cu legislația în vigoare singura întreprindere îndreptățită să proiecteze și să execute bransamente electrice (instalația electrică de alimentare cu energie electrică între rețea și contorul electric) este Întreprinderea de Rețele Electrice Sibiu prin subunitățile sale.

Orice bransament executat de alte unități (Întreprinderi mici, societăți comerciale, etc.) sînt ilegale, furnizorul de energie electrică nu le va lua în considerare și acestea nu vor fi legate la rețeaua electrică.

De asemenea, precizăm că astfel de bransamente executate pînă la această dată, nu vor fi luate în considerare pentru legare la rețeaua electrică în vederea furnizării energiei electrice, răspunzători fiind cei care au încălcat prevederile legii.

PALESTINIENII ÎNTRE TERORISM ȘI TRATATIVE

Ierusalim (11 martie 1991). — După doi ani de cînd se află în fruntea diplomației americane James Baker a sosit luni, în prima sa vizită, pentru două zile în Israel, venind de la Cairo, Egiptul, fiind singura țară arabă cu un tratat de pace cu Israelul, sprijină ideea americană a cedării de teritorii israeliene în schimbul recunoașterii Israelului de statele arabe. În după-amiaza zilei de luni, Baker s-a întâlnit cu primul Ierusalimului, iar seara cu omologul său David Levy. O vizită cu elicopterul deasupra zonei Muntelui Templului din estul Capitalei a fost anulată din rațiuni de securitate, pe fondul tensiunii generate de asasinările din ultimele 24 de ore în care și-au pierdut viața 10 persoane. Ultimul act de terorism s-a produs în noaptea de duminică spre luni în zona de securitate la 70 km de Ierusalim unde o patrulă din Tzahal (armata de apărare) a lichidat un comandou palestinian format din 6 persoane. Cei șase teroriști care au intrat prin nordul Văii Iordanului au avut asupra lor: automate Kalajnikov, rachete antitanc, grenade, Coranul, portretul șicului — lider al organizației „Hamas” (mișcare islamică pentru distrugerea evreilor) din Gaza. Se presupune că aceștia ar fi intenționat un atentat la adresa lui Baker. După alierea

cu Hussein, Arafat este omul care și-a pierdut orice prestigiu în fața palestinienilor. Cu toate acestea, Baker și-a rezervat o întâlnire cu o delegație de 12 palestinieni, promițind în schimb Israelului ajutoare financiare și garanții militare de securitate. „Umbrela” militară americană interesează mai puțin Israelul, care trăiește într-o regiune unde numai limbajul forței este respectat. Astăzi, Baker sosește la Damasc.

● **Atena.** A început procesul în „scandalul Koskodas” în care fostul premier A. Papandreu și alți 3 foști miniștri sînt acuzați de luare de mită și deturnarea din Banca Cretei a 200 milioane dolari. Papandreu nu numai că n-a participat dar nu și-a numit nici măcar un avocat. Ieri a reînceput o nouă ședință dintr-un proces în care delibărările vor dura luni de zile.

● **Geneva.** Reuniunea O.P.E.C. are ca obiectiv reducerea producției de petrol și sporirea prețului de la 19 la 21 dolari barilul prin revenirea la cote de producție. Arabia Saudită se opune acestor propuneri.

● **București.** A fost semnat un acord de desființare a vizelor între U.R.S.S. și România. Turistii români vor putea sta trei luni în U.R.S.S. fără vize (cu excepția celor plecați la lucru sau definitiv). Vor fi deschise consulate la Iași și Chișinău.

Rubrică de Emil PORIME

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDĂNESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație serviciu eliberată de Muzeul Brukenthal, pe numele Sofronie Ruxandra. O declar nula. (3092)

● Pierdut buletin de identitate pe numele Dragotă Aurelia, eliberat de Miliția Sibiu. Adresați Sibiu, str. Ciprian Porumbescu 16. (3093)

● Pierdut legitimație serviciu eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Lang Detlef. O declar nula. (3090)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vînd radiocasetofon auto. Telefon 2 86 50, după ora 15. (3088)

● Cumpăr tutun de pipă. Telefon 1 81 08, orele 8—14.

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

● Schimb apartament trei camere, confort I plus depen-

dințe str. Semaforului cu similar zona Hipodrom. Informații telefon 4 12 19.

ÎNCHIRIERE

● Tînăr inginer, închiriaz garsonieră sau cameră cu intrare separată, nemobilate. Sibiu, telefon 1 33 44, după ora 17. (3088)

ANIVERSARE

● Cu ocazia zilei de naștere un sincer și călduros „La mulți ani!” ICA BIRĂU. Marinela

CONDOLEANȚE

Din partea colegilor de liceu, promoția 1972 — Agnita un ultim omagiu pentru

KĂTALINA COVACS

(3095)

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Canal France International. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Vîrsta a treia. 13,30 Avangardă TV. 13,40 Agenda muzicală. 14,00 Actualități. 14,10 Jazz magazin. 15,00 Telesport. 15,30 Fotbal. Sferturi de finală în Cupa României. 17,20 Cronica ideilor. 18,10 Tineri interpreți de muzică populară. 18,30 Reflector. 19,00 Cultura în lume. 19,30 Desene animate. 20,00 Actualități. Cronica Parlamentului. 21,00 Roman foileton: „O chestiune de voință”. Ep. 2. 21,55 Mai aveți o întrebare? 22,30 Nicolae Titulescu. 23,10 Campionatele mondiale de patinaj artistic. 23,45 Actualități. 23,55 Recomandări din programul de mîine.

STIFT

„Frumoasele” din Sibiu vor să facă un miting de protest la faptul că oficialitățile au dispus închiderea parcurii din fața Întreprinderii Poligrafice. Ele se întîlneau acolo la ceas de taină și întineric cu „logodnicii” turci, care de care mai darnic.

Uite așa încă o categorie socială a fost lipsită de mijloace de subzistență.

D.I.B.

Prînzul șobolanilor

(urmăre din pag. a II-a)

școală ajutătoare! Le-ar trebui un consult psihiatric. Dar cine să aibă grijă de acești copii amărîți? Toate încercările de a convinge părinții să acționeze spre binele copiilor au eșuat. Le-am dat pînă acum în jur de 20 kg lapte praf, i-am chemat și le-am dat îmbrăcăminte și încălțăminte din ajutoare. Dar nu au avut grijă de ele. Toate hainele sînt aruncate. Într-adevăr în pivnița de la subsolul casei, în care am intrat cu groază, era un maldăr de haine și sticle.

De la Sanepid ni s-a spus că se cunoaște situația. Dar nu se poate întreprinde nimic atîta timp cît familia locuiește acolo. „Ar trebui scos tot afară de acolo și dat foc. Este un focar de infecție. Într-o inspecție anterioară, cînd am intrat în cameră am văzut șobolani de mărimea unei pisici, mișunînd peste tot. Ți-e groază să intri” — ne relatează dl. Fane Nicolae.

Așteptăm ca în urma articolului să fie demarată o anchetă socială care să studieze cu mare atenție cazul și care să sperăm va reuși să aducă ceva bun pentru acești copii. Cu cît mai repede cu atît mai bine. Un S.O.S. pentru copii de pe strada Albert Diehl nr. 81 din Turnișor.

Un redactor șef arestat abuziv?

Alaltăieri dimineață dl. **TRAIAN SUCIU**, redactor șef al cotidianului „21 Radical” din Sibiu a fost arestat. În legătură cu aceasta, am primit la redacție următorul protest: „Avocații semnatari, membri ai Baroului Sibiu, își exprimă protestul față de măsura ilegală, excesivă și abuzivă adoptată de Procuratura locală Sibiu (procuror UCA NICOLAE) privind arestarea pe durată cercetării penale a redactorului șef al ziarului „21 Radical”, cită vreme nu sînt îndeplinite condițiile legale pentru luarea unei asemenea măsuri, constituindu-se totodată, în apărării săi voluntari”. Semnează avocații Virgil Fulgu (directorul Baroului Sibiu), Gavril Dejeu (consilier al Baroului), Dumitru Deacu, Mircea Culelea (senator), Mihai Hoțea (director adjunct al Baroului), Rodica Cristea (membru comitet Direcție), Ioan Ban (deputat în Parlamentul României), Virginea Miclean, Lucian Giurgiu, Corneliu Buholzer, Mircea Ludoșan, Victor Breban, Alexandru Bacaci (conferențiar) și Maria Roman.

Am luat legătura cu redacția de unde nu am aflat mare lucru cu excepția faptului că se fac eforturi pentru eliberarea d-lui Traian Suciuc pe cauțiune. Ni s-a mai spus că ziarul „21 Radical” a publicat mai multe anchete, referitoare la abuzuri săvîrșite în trecut de procurorul Nicolae Ucă, semnat al mandatului de arestare, fost procuror șef al județului. La poliția orașului am luat legătura cu domnul comandat **DUMITRU STOICA**. Iată conținutul acestui dialog înregistrat pe casetofon: „Puteți să-mi spuneți care este motivul arestării d-lui Traian Suciuc?”. „Noi nu am executat decît o dispoziție a Procuraturii. A fost emis un mandat de arestare. Nu știu prea multe, că am fost la București. Îl ținem aici și dacă Procuratura hotărăște, îi dăm drumul”. „Dar totuși, de ce a fost arestat, care este motivul?”. „Se pare că a condus mașina sub influența alcoolului. Dar nu este treaba noastră, este treaba Procuraturii. Ei au făcut analiza”. „A fost arestat în timp ce se afla la volanul mașinii?”. „Nu. Mai tîrziu, după ce a stat o vreme acasă”. „A accidentat pe cineva?”. „Nu, a lovit doar un stîlp”. „Totuși cum credeți că putea procurorul care a semnat mandatul de arestare să-și dea seama că dl. Suciuc a fost băut?”. „I-au făcut ei ceva analize”. Iată în continuare, conversația cu dl.

MARIUS DUMITRU, procurorul șef al Procuraturii locale: „Care este motivul arestării d-lui Traian Suciuc?”. „A condus mașina, prin orașul Sibiu, sub influența alcoolului. La un moment dat, a intrat într-un stîlp. Niște oameni aflați pe trotuar au susținut că băuse”. „A fost arestat la volanul autoturismului?”. „Nu, ci la el acasă”. „Unde a avut loc accidentul?”. „La circa 20 de metri de casă”. „Nu se poate presupune că a băut nu anterior accidentului, ci ulterior la el acasă?”. „De fapt, asta susține dl. Traian Suciuc”. „D-le procuror-șef asta este un motiv de arestare?”. „Nu este o infracțiune de rezultat, este o infracțiune de pericol. Nu știu cum se petrec lucrurile în restul țării, noi aici, îi cam arestăm”. „Vă mai întreb o dată, el a fost surprins de un echipaj de poliție în timp ce se afla la volanul mașinii?”. „Este adevărat, circa un sfert de oră a stat în casă la el...”. „Care procuror a semnat mandatul?”. „Procurorul Nicolae Ucă”. „Este adevărat că dl. Nicolae Ucă a fost criticat de acest ziar?”. „Cred că da”.

Am mai aflat că s-a depus o cerere de eliberare pe cauțiune a d-lui Traian Suciuc, urmînd ca, ulterior, să fie limpezită situația domniei sale. Ziarul „21 Radical” este o publicație independentă care, nu de puține ori, a publicat articole critice la adresa Prefecturii, Primăriei și Procuraturii. Mărturisim că este pentru prima dată cînd auzim că un conducător auto, fără a fi accidentat nici o persoană, și fără a fi fost surprins de poliție, sub influența alcoolului și la volanul mașinii, este arestat. Sperăm ca cercetările să facă lumină în acest caz. La fel cum sperăm ca poliția, care nu a acordat nici un fel de sprijin, în ciuda repetatelor solicitări ale redacției publicației „Cațavencu” (care a reclamat faptul că numărul telefoanelor și scrisorilor de amenințare s-a intensificat), să-i aresteze de urgență pe cei care au devastat și prădat redacția. Pe cei care, au răscolit materialele și documentele aflate în redacție. Va fi greu altfel să nu facem cuvenita paralelă între maltratarea, 3 zile consecutiv, a celor 13 ziaristi români și străini, cazul „Cațavencu”, și acum iată, cazul Traian Suciuc. Așteptăm o reacție la fel de promptă ca și pînă acum din partea Biroului de Presă al poliției.

Sorin ROȘCA-STANESCU

(Articol preluat din ziarul „România Liberă” din data de 9 martie 1991)